

fattigste områder er, dér går de fleste penge hen. I øjeblikket har vi stort set det omvendte princip. Det er det, jeg foreslår.

I stedet for at skabe denne magtkoncentration og denne euro, som gør det stort set håbløst for de østeuropæiske lande at komme ind i ordentlige og anstændige optagelsesforhandlinger, skulle man koncentrere sig om at løse de faktiske problemer, der skaber nye delinger i Europa.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil meget gerne give hr. Keld Albrechtsen lejlighed til at få endnu et par replikker i denne her meget interessante diskussion om Europas fremtid.

Væk med centralstyringen fra Frankfurt, sagde hr. Keld Albrechtsen. Hvem er det, der har valgt den centralstyring fra Frankfurt, må jeg spørge hr. Keld Albrechtsen. Hvad er det for nogle onde mennesker nede i EU, der har besluttet, at sådan skal det være? Er det ikke sådan, at skiftende danske regeringer, mange forskellige slags danske regeringer, i de sidste 18 år har besluttet, at dansk økonomi skal centralstyres fra Frankfurt, fordi vi har lagt os tæt op ad først D-marken og derefter euroen? Det vil sige, at Danmark selv har besluttet, at sådan skal det være.

Hvis man vil stemme nej til euroen med den begrundelse, kommer man ikke videre, medmindre der er et flertal her i Folketinget, som siger, at ud over et nej til euroen skal vi også have et nej til fastkurspolitikken, og jeg kan ikke se nogen som helst regeringer i horisonten, der kan få flertal for det. Det er altså at udstede falske løfter til befolkningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så bliver jeg nødt til at sige til fru Elisabeth Arnold, at man godt kan komme i tvivl, efterhånden som euroen falder og falder, og priserne stiger i Danmark, og der måske ligger et finanspolitisk indgreb forude, fordi man af hensyn til, at man gerne vil ind i euroen, bliver nødt til at bremse priserne op.

Det er jo ikke særligt fornuftigt, og derfor bliver vi nødt til at stille dette spørgsmål: Er det i virkeligheden fornuftigt, at vi helt ensidigt her i Danmark knytter den danske krone til denne euro, der jo mildt sagt ikke kan siges at være nogen brillant succes? Eller ville det være mere

fornuftigt i en fremtidig situation som den, vismændene f.eks. antyder i deres rapport, at vi havde den model, som man har i England og i Sverige, med flydende valutakurser? Det har de to lande faktisk haft meget glæde af i en situation, hvor euroen er faldet og faldet, så det er da en overvejelse værd.

Men det, der i virkeligheden er problemet – og det vil jeg godt bede fru Elisabeth Arnold bekræfte – er, at hvis vi stemmer ja den 28. september, er det uigenkaldelig umuligt at overveje sådanne modeller, som man altså har haft gavn af i England og Sverige. Så er den mulighed tabt for stedse.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hvis man vil fortsætte en fastkurspolitik, kan man lige så godt gøre det inden for euroen som lige ved siden af euroen. Det er der ikke nogen som helst tvivl om. Men det er klart, at hvis man gerne vil have et system, hvor kronen svinger, og gerne vil have en situation, som de har andre steder, men som der ikke har været noget flertal for i det danske Folketing i de sidste 18 år, kan man jo godt gå ud og love befolkningen det.

Men hr. Keld Albrechtsen må forsøge på en eller anden måde at sandsynliggøre, at det faktisk vil være muligt at skaffe et flertal for det. Men det har, så vidt jeg har hørt, ikke været muligt. Selv SF forsikrer jo, at de synes, at fastkurspolitikken er den rigtige. Det er den, vi har ført i 18 år, og den skal vi fortsætte med at føre, også efter et eventuelt nej, så hr. Keld Albrechtsens visioner om en svingende krone efter et eventuelt nej til euroen er ikke andet end et fatamorgana.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er i hvert fald ikke mig, der har sagt, at hvis vi vil have en fastkurspolitik, kan vi lige så godt gøre det inden for euroen. Selv hvis man ønsker at videreføre fastkurspolitikken, vil det da være en klar fordel at have de yderligere frihedsgrader, man selv under disse betingelser kan opnå ved at stå uden for euroen, så heller ikke den del af fru Elisabeth Arnolds ræsonnement var korrekt.

Men så vil jeg igen reklamere for den mulighed, at man faktisk vælger at stå udenfor, fordi der kan opstå situationer, hvor en friere valutapolitisk placering vil være en stor fordel for